

Baranyi Ferenc

Öregapám

Kalapos volt szegény öreg. Naponta
négy-öt kalappal lendített a sorsán,
s – ha adni-venni falvak összegyűltek –
árulta őket nagy vásári ponyván.

Néhány kalap – s a lányát férjhez adta.
Sok-sok kalap – s cserép került a házra.
S mikor már fedett fővel járt a környék:
öregapám a lét nyugét lerázta.

Csöndes szerszámaint hidegre tette,
hanyatt feküdt és ránccal körbesáncolt
szemébe húzta utolsó kalapját.
Mehalt. Csak addig élt, amíg muszáj volt.

(1959)